

Núm. de Protocol: AD-0099-2/04

TSA: 62/05

S E N T È N C I A NÚM. 76-2006

PARTS:

Apel·lant: A.S.A.

Representant: T.G.P.

Advocat: B.P.

Apel·lada: COMÚ D'ESCALDES

Representant: E.C.C.

Advocat : M.M.a.

Apel·lada: GOVERN

Representant: S.G.

Advocat: E.L.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de novembre de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0099-2/04.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 27 de setembre de 2005 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada pel Sr. A.S.A. contra l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany i el M.I. Govern, en què demanava que s'anul·lés la resolució adoptada per la Junta de Govern del Comú, en sessió de 17 de maig de 2004, que va acordar la destitució de l'agent del càrrec de cap de departament del Servei d'aparcament i la seva reubicació com a responsable adscrit al mateix servei, amb l'adaptació del salari de l'interessat al nou lloc de treball.

L'esmentada sentència considera que no ha quedat acreditada la comissió de la infracció prevista a l'article 67.p) de l'Ordinació comunal sobre la funció pública, que consisteix en la "disminució continuada i voluntària en el rendiment del treball normal", però sí la que contempla l'article 67.o) del mateix text reglamentari, relativa a "l'incompliment de les normes i mesures de seguretat i higiene en el treball, de les quals es pugui derivar risc per a la salut i integritat física dels treballadors". Al mateix temps, la sentència conclou que la sanció que ha estat imposada a l'agent resulta proporcionada a les circumstàncies del cas.

2n.- La representació del Sr. A.S.A. ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que fonamenta en quatre punts, relatius a l'existència de vicis de procediment, a la manca de prova de la infracció que s'imputa a l'agent, a la desproporció entre els fets i la sanció imposada, i a la reparació dels danys i perjudicis causats.

3r.- Les respectives representacions del Govern i del Comú d'Escaldes-Engordany s'han oposat al recurs de l'agent, en considerar que l'interessat no ha patit cap tipus d'indefensió, que els fets que són objecte de l'expedient constitueixen efectivament la infracció que recull la sentència apel·lada i que la sanció guarda la deguda proporció amb la gravetat d'aquests fets. D'altra banda, es considera que la legalitat de l'actuació administrativa fa improcedent que es reconegui cap tipus d'indemnització en favor del recurrent.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar els arguments que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com a qüestió prèvia, s'ha de precisar l'abast d'aquest recurs. En aquest sentit, cal tenir en compte que la sentència impugnada ha considerat que no estava degudament acreditada la comissió de la primera de les infraccions que s'imputaven a l'interessat, és a dir, la relativa a la "disminució continuada i voluntària en el rendiment del treball normal", i que aquest pronunciament ha estat consentit per les Administracions demandades.

En conseqüència, l'àmbit d'aquest recurs d'apel·lació queda reduït a l'examen de la segona de les infraccions atribuïdes al recurrent, que es refereix a "l'incompliment de les normes i mesures de seguretat i higiene en el treball, de les quals es pugui derivar risc per a la salut i integritat física dels treballadors", de manera que resulten improcedents les qüestions plantejades per les parts que versen sobre la infracció que no ha estat recollida per la sentència impugnada, i sobre el procediment sancionador corresponent.

Tercer.- Pel que fa la infracció de les normes de seguretat i higiene en el treball, l'apel·lant denuncia que s'han produït vicis de forma en la instrucció de l'expedient, en especial pel fet de què s'ha pres declaració de manera col·lectiva a diversos empleats del Servei comunal d'aparcament.

Com bé diu la sentència apel·lada, aquesta forma d'actuació administrativa no és la més idònia en funció de la naturalesa pròpia d'un expedient sancionador, tot i que no sigui aplicable en tots els seus extrems el formalisme propi d'un procés judicial. Ara bé, no es pot oblidar que aquestes declaracions col·lectives, que afecten a set dels onze treballadors que han depositat, són plenament coincidents amb les denúncies inicials i amb les altres declaracions que s'han formulat de forma individual. No es tracta, doncs, de l'únic element de prova en què es basa la resolució sancionadora.

En conseqüència, s'ha de concloure que no existeix cap vici de procediment susceptible de determinar l'anul·lació de la resolució administrativa impugnada.

Quart.- Del conjunt de les declaracions testificals resulta suficientment acreditat que els treballadors havien de retirar la neu de forma manual i sense la vestimenta adequada, de la qual cosa en tenia coneixement l'interessat, que fins i tot va donar ordres en aquest sentit a algun dels empleats.

Es obvi que aquesta conducta constitueix efectivament la infracció de l'article 67.o) de l'Ordinació comunal sobre la funció pública, que tipifica "l'incompliment de les normes i mesures de seguretat i higiene en el treball, de les quals es pugui derivar risc per a la salut i integritat física dels treballadors", doncs resulta incontestable que la imposició als empleats d'aquestes condicions de treball era susceptible de posar en perill la seva salut. S'han de desestimar, doncs, les al·legacions del recurrent sobre la inexistència d'infracció.

Cinquè.- L'apel·lant considera que, en haver estat mantinguda només una de les dues infraccions que inicialment hom l'imputava, no es pot mantenir la mateixa sanció que es va imposar per les dues, la qual cosa incidiria en manca de proporcionalitat.

Com a punt de partida per resoldre aquesta qüestió, cal tenir en compte que la destitució del càrrec procedeix, segons els termes de l'article 69.1 de l'Ordinació comunal, per cadascuna de les infraccions que inicialment s'atribuïen al recurrent. En conseqüència, encara que aquest resulti només responsable d'una d'elles, resulta legalment possible imposar aquesta mateixa sanció.

En segon lloc, no es pot negligir la gravetat de la infracció comesa per l'agent, que incideix en un bé constitucionalment protegit, com és la integritat física dels interessats. En conseqüència, no es pot considerar des de cap punt de vista com a desproporcionada la sanció que se li ha imposat, per la qual cosa s'ha de desestimar igualment aquest motiu d'impugnació.

En darrer terme, cal concloure que resulta improcedent el reconeixement d'una indemnització per danys i perjudicis, atesa la legalitat de la sanció que ha estat imposada al recurrent. Procedeix, doncs, confirmar en els seus propis termes la sentència apel·lada, sense fer un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació del Sr. A.S.A. contra la sentència dictada el 27 de setembre de 2005 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.